

Legenda s.Țibirica, r-nul Călărași

Cîndva, demult, umbla prin părțile codrului o șatră de țigani. Pornind într-un început de toamnă sub geana pădurii și văzînd colinele de o frumusețe rară, s-a așezat cu traiul aici, ca să nu-l ajungă vînturile reci de iarnă.

Dar într-o bună zi boierul a pornit să-și controleze moșiile. Oprindu-se pe una din cele patru coline, dînsul văzu în vale ieșind o șuviță de fum. Se porni într-acolo.

Ajungînd la corturile țiganilor, mai marele din ei se apropie de boier și, după vechiul obicei, îngenunchind în fața lui, îi spuse, că s-au oploșit aici sub buza dealului, ferindu-se de vînturi reci

Boierul le ceru ca răsplată să-l lucreze pămîntul.

Trecînd într-o zi boierul pe șîngă șatră cu fiică-sa, aceasta coborî din trăsură să admire natura. La un moment dat o cățelușă, pe nume Rica, se repezi spre fată.

La strigătele ei unul din țigani s-a repezit să salveze fata, strigînd în gura mare : "Țibi, Rica, țibi, Rica".

Văzînd boierul că fiica a fost salvată de mușcătură, le-a poruncit țiganilor să se așeze cu traiul pentru totdeauna pe moșia lui.

Iar mai tîrziu prin părțile acestea au început a veni și alți oameni.

Așezarea a luat numirea Țibirica și dăinuie și în zilele noastre.